

Sy-li spēwał,
Pilnje džęłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Prez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spēwaš,
Swěrnje džęłaš
Wšędny dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh či khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

Sserbske njedzelske lopjeno.

Wudawa so kóždy sobotu w Smolerjez knihiciziczerńi w Budyschinje a je tam sa sčtwórtlětnu pschedpłatu 40 pj. dostacž.

17. njedzela po swjatej Trojizy.

Mat. 11, 28—30.

Mjes snamjenjemi nascheho Sbožnika, s kamjenja wudžęlanymi, je drje najnacizicche Thorwaldsenowe klawne marmorowe snamjo, kotremuž rěčaju „žohnowazy Khrystuř“. Ssnano móhli s mjetschim prawom hišcže pranicž „pscheproschowazy Khrystuř“. Pšchetož niž kaž byšchtej požohnowalej, je na tej ruzy pohladacž, ale bóle kaž byšchtej pscheproschalej, a zylę snamjo sda so nam něme a tola tak sręcniwe přędowanje bycž: Pójcže řem ře mni wřhitzy, řiž wy spróznj a wobcžeženi řcže, ja chzu wař wofřchewicž. Wřmicže na řo mój přchah a wukńcže wote mnje; dořelž ja cžicheje myřle řum a ř wutrobu pokorný; dha budžecže wotpočřinř namakacž řa wařche duřche. Pšchetož mój přchah je řahodny a moje bręmjjo je lóžke.

To řu řłowa, pšches kotřęž drje žane druhe njeřku, řchtož nastupa wutrobuhnujazu dobrocžiwosč a lubosnosč. Řajřa pak majęstosč a křařnosč we řłowach, řiž přjedy řteja: „Wřchitke węzy řu mi podate wot mořeho Wótza. A niřtj njeřnaje Sřyna, řhřba Wótz, a niřtj njeřnaje Wótza, řhřba Sřyn, a komuž jo Sřyn chže řjewicž!“ Tjńřamý, řiž je hacž do njebies posbęhnjenny, haj wyřche wřchitke njebiesa, puřchcži řo dele a řhřla řo ř najřhudřchim řhudeje řemje, řim wotamřnywřchi řwoju s bójřkej lubosčzu řo přchewazu wutrobu. Řunje na to wařchne je řo nasch Sbožnik řcžinř. Řeho majęstosč řama, po kotřęž řo s Wótzom řene wę, hdyž wřchitko, řchtož Bóh

njeje, hłubořo pod jehj nořomaj leži, nam pomhala njeby; my dyrbjeli řo pschęd nim bojęč a řtrachowacž. Ale řež jehj lubosnosč řama, runjež by nam derje cžinřla, nam njeby pomhala; řiž chže nasch Sbožnik bycž, dyrbi wjazy bycž hacž jedny nascheho runja. Řęřť pak je wjń muž prawý, řiž řa nař wojuje, řaž we wřchęm nam přjodřřtajenny będženju, řa řawęřcže řež w horžny będženju nascheho cžeřķeho cžaka, a jehj řłowa řu nam řłowa žiweho pokoja, wulķeje mozy, węcžneho žiwjenja. „Pójcže“, wjń praji. Řiz: Wostancže we řwojim hubjenřtwje. Řiřtj njeřřjeba wostacž we řwojej nuřy a winje. „Pójcže řem.“ Řiz: Džicže přecž. To budže hłjř praweho řudnika junu, řo by řacžřnyř tyř, kotřiz milosčřiwý hłjř Sbožnika w tym cžaku řazpřwaju. „Pójcže řem ře mni.“ Řiz: Džicže ř temu a ř tamnemu pomoznikj. Řch, njebęhajcže tam a řem, tu je wařch prawý pomoznik. „Pójcže řem ře mni wřchitzy.“ Duž řadny wřřamřnjenny njeje, ani jedny, a hdy by ty řa ř hubjený byl, řo řadny wjazy řebje řędžbu njemęł, řo by řama řwoja wutroba řebje řatamala, ř njemu řmęřch hišcže přchřncž, a wjń řež řebje njebudže won wřřtorcžicž. Řjeh je řakosč wulķa, wjřřcha, dnyřli wjń řam, řana njebudže!

Ale řa ř to, řo potom řęla: „Řiž wy spróznj a wobcžeženi řcže?“ Řjeklincži to řłoro, řaž by řa druhich niřčj njemęł? Řaž by řa ř jenny přchřjal a druhich řařtorcžil? Řjęřku řřrowi, řylni, řřřochřni, mudri, řbožowni jehj hnadý runje řa ř potřjebni řaž tamni? Wotmolwjenje budže: Wjń wo niř njęrodži, dořelž woni wo njeřo njęrodža. Řa ř řež řa nimi řchj a řich pýřal s pařřřřřkej řwęrnosčzu, — podarmo, řa ř řo ř řich řwjřřdej myřřlu

bědžik, hač by so jemu poradžilo, ju smjehčicž, — podarmo, kať bylšy wohladamy w jeho woczomaj a kłowa hórkeje stóržby a kwojateho hněma klyšchimy s jeho rta, hdyž na nich spomina, — podarmo! Sčtož so k njemu dđerzi a čiščezi, šu čzi spróznj a wobčeženi. Tyč wón podarmo njewoła. Čzi na jeho hubomaj wišaju a k jeho kolenomaj leža. Nad tymi móže wón so šmilicž, kať čže so tať rad šmilicž nade wšchěmi. Tež nad tymi, kotřiz spróznj a wobčeženi nješju; ale woni dyrbja so prjedy spróznj a wobčeženi šezinicž. Najprjedy dyrbišch dele wot šwojeje wyškofscže, potom haťle móžesč bliže k njemu pschincž. Najprjedy dyrbja so čzi roslamacž k je šamšneho doměrjenja, a šamšneje prawdosčže, potom haťle budžesč so wumóžnikoweje ruki pschimnyč, kotraž so čzi poskicžuje. Sčtožkuli je čzi, kchescžijano, tutu šlužbu wopofašalo we twojim žiwjenju, to njech čže psches měru njerudži. Šow šluscha japoschtolowe kłowo: „Boža šrudoba nacžini k šbóžnosčzi želenje, w kotrymž nikomu žel njeje.“ Šepje je šawěsčže, wobčežnosčže tuteho žiwjenja škonicž a woptawacž a šwoje hrěšchne škaženje s tyšchnej bolosčzu pšnacž a we wšchej tajkej šwojej nušy k šwojemu Šbóžnikaj pschincž, hač bješ njeho a daloko wot njeho lute dobre dny mēcž. A kohož je šrudoba našchich křutnych dnjow k njemu čžerila, temu hižom nětko s wušywa bylšow šesthadžejaz žně wješkelosčže.

Wón džě šlubi: „Ša čžu waš wofšchewicž“, a šašo: „Dha budžecže wotpocžink namakacž ša wafche dušche.“ A ščtož wón šlubi, to wón wěsčže dđerzi. Šene nješlubi, šo čže wobčežnosčže wot naš wšacž, ani to druhe, šo čže wotpocžink dacž ša našche čžela. Sčtož k njemu pschindže s nadžiju, šo šměje šebi psches njeho lóže na tym šwěcže po žadanju a po myšli šwojeho čžela a šwojeje křwě, tón so šam šjebje. Nawopaf wón woła pod šwój pschah a wo nowym brěmjenju rěcži. Njepofašuje to hižom na to, šo budže pošdžišcho šwojim prajicž: „Čže=li ščto ša mnu pschincž, to šam šo šaprěj, a wšmi šwój kšchiz na šo, a pój ša mnu.“ Šiščče pak wo kšchizu njerěcži. Woni jeno hiščče šrosčmicž njemóhli. Wón s nimi čžini jako mudry wučjet. Šon po nēcžim šwoje džěcži wot lohkeho wjedže k čžektemu. Šať tež wón nětk hiščče wot wótreho kšchiza ničžo nješpomni, ale: „Mój pschah je lahodny a moje brěmjo je lóžke.“ Špodžiwnje pak džě, šo, kotřiz do jeho šchule šašstupja, pod jeho pschah šo ponižuja a jeho brěmjo na šo wosmu, runje na to wafchne wofšchewjenje namakaju psche wšcho, ščtož šu prošyli, a wotpocžink ša šwoju dušchu, šo s radosčzu špěwaju:

Kať šbóžny šym, hdyž wotpocžuju,
Mój Šesu, w twojej lubosčzi;
Do twojej rukow pohwatuju,
Šdyž padnu w šwojim hubjenštwi;
Wšcha tyšchna šrudnosč mi šo šhubi,
Šdyž lubosčž wješkelosčž mi lubi,
Kiz s tebje do naš pschikhadža;
Tu hižom nješjo mam na šwěcži,
Ščto wješkelicž šo nochžyl, džěcži,
Šdyž wotpocžink we tebi ma?

Šaj, Šesufšowy lahodny pschah čžini, šo je čzi wšcho druhe čžekči pschah, w kotrymž ta dušcha bješ trošchta tu křodži, a ty šo šwojemu Bohu džakujesč, šo šo s tajkim nošnyčž njetřebasč. Šesufšowe lóžke brěmjo čžini, šo wo

žanym druhim brěmjenju ničžo wjazy njewěsč a teho křwalisč, kiz je čže wobhnadžik, wobšbožik, wušwobodžik.

Šamjen.

Sčtož ščzele Bóh, je dobre wšcho.

Šdyž čžiščezi čžekče horjo čže
W tymle čžafnym hubjenštwje,
Šdyž dušcha jeno ščóržby klyšchi
A widži, kať šo ščaby tyšchi —
Dha wopomni, luby kchescžano:
Sčtož ščzele Bóh, je dobre wšcho.

Ty rjeknesč šnadž: čžaf čžekči je;
Ně, wón je pošok mišosčže.
Kšchiz kóždy, kiz Bóh ščzele tebi,
Tež jeho wulka hnada debi.
Duž šrosčtny budž a wopomni to:
Sčtož ščzele Bóh, je dobre wšcho.

Knjes Šesufš špašche we kóžži,
Wón w prawy čžaf pak wotucži.
Tež naš wón nješabwya ženje,
Šdyž štrach a nuša na naš čžehnje.
Njech wichor howri, nješoj šo:
Sčtož ščzele Bóh, je dobre wšcho.

Mašch bědžicž šo tu s tyšchnosčzu,
Še wšcheltej nušu, še šmjercžu,
Dha s dowěru a w ščžerpliwosčzi,
Twať na Boha we wyškofscži.
Wšmi, ščtož wón de, šo trošchtnjo:
Sčtož ščzele Bóh, je dobre wšcho.

Tyč, kotřchž Bóh Knjes lubo ma,
Wón hušto s horjom pošchwika;
Sčtož pak w dušchi wěru nošy,
Žnje róže, hdyž wón čžernje wošy.
Duž nješ šwój kšchiz, mój kchescžano:
Sčtož ščzele Bóh, je dobre wšcho!

F.

Michal

abo

Sčtož čžlowjek šyje, to budže wón tež žnjecž.

Šowjedacžko ša młodnych a štarych
wot

N. Kulmana.

(Šotrəcəwanje.)

Šč e š t y š t a w.

Njech wójna, mór a drohi čas, wšak nihdy njeje
pola nas. Špěwarske 385, 6.

Šě pak lěto 1812 nastalo. Šuto lěto, kať tež te šandžene a pschichodne běchu wójnske lěta, lěta wulkeho krejšchelecža, njeměra a štracha, a ščtož je te pschětrať, nješbudže šej tajke čžafny žadacž. Mašchi šeršžy bratřja wokoło Šudnyšchina wjedža wěsčže še šhonjena wjele wot nušy a hubjenštwy s tamnych lětow powjedacž, wot hłoda, nahoty, čžěłanja a šmjertneho štracha. Šě w tutym lěcže, hdyž Napoleon, franžowski móžny křěžor, na Rušow čžehnjesč, a jemu k pomogy dyrbjachu wšchitžy kralojo a wječchojo, kiz s nim šjednocženi běchu, šwoje wójška šobu na rušowskeho křěžora

póhřacž; potajim tež wjele Šerbow do Ruřowſkeje pſchůdže. Pjecž ſtow tamſyntow wojakow wjedžiſche Napoleon ſ dwanaćimi ſtami wulkich ſchtukow do Ruřowſkeje. Tež naſch Michał bu do wojakow wubranh a čehnjefche řobu do Ruřowſkeje, a to radh; pſchetož wón řebi myřleſche, řwoje ſke řwědomnje do Ruřowſkeje donjeſčž, abo hiſčhčže lěpje, řo tam dacž ſaſčelicž, abo ſarubacž, abo ſakłócž; dokelž jemu mōžno njebē, řwoje řwědomnje ſpokojicž.

Řaž je ſnate, dha řadhn, kiž je do Ruřowſkeje na tule wōjnu čahnył, řebi ničo nadobyl njeje, řhiba ſo pſches tu řaſtoſtnu nuſu, kotraž je tam tch wojakow podelčła, řu řo ſ Bohu wołacž ſařo nawuknyli a jeho wo pomoz prořhčž, kotřiž hewał prijedy na Boha řabhli bēchu a řo wſcheje modlitwh a prořtwh woſtajili. Wot tch wjele tamſyntow, kotrež Napoleon do Ruřowſkeje do- wjedže, řu jeno někotre ſta ſařo domoj pſchiſčle. Šchtož wot zřkeho řranzowſkeho wōjſka koſalojo njeřkōnzowachu, to ſ hłodom wumrje; a ſchtož ſ hłodom njeumrje, to ſmjerſny; a ſchtož nje- ſmjerſny, to řo ſatepi; a ſchtož řo njeſatepi, to haſle řo dom na pučž da, wot kotřhčž hiſčhčže wſchitřu do wōtřneho kraja dōſchli njeřbu. Někotra ſakrařnjena macž je pſche řwojeho řyna wjele ſtow řylřow wuronika, kiž je tehdom do Ruřowſkeje čahnył a tam woſtał; wona njeje ničo wjazh wot njeho řhřhčaka, a njeje řhonika, kařkeje řmjerčže je wumrjeł. a hđže a kařki row je doſtał. Ničtō nje mōže te wſchelake a wulke čwile wurjež ani wopřacž, kotrež tehdy na řranzowſke wōjſto w Ruřowſkej pſchiſčle bēchu. Rōždy, kiž je tehdom ſ Ruřowſkeje ſtrowy dom pſchiſchoł, mōže ſ wěrnofčžu prajicž, ſo je jeho jeničřu Boža hnada řama řđerčaka.

Naſch Michał, kotřh rad wumrjecž čhřhſche, a řwoju řmjerčž pytaſche; pſchetož wón na řane waſchne řwojeho řiwjenja nje- hładaſche: tōn woſta pſchi řiwjenju, hacžrunje bē pſchezo w bitwje ſkoro najpřeni. Wón bu nimale pſchi ſapocženju wōjny ſ něko- trhmi druhimi wojakami wot koſakow popadnjeny, a čři podachu tch jathch ruřowſkim buram, kiž jich do hrōdže ſawjerachu, hđžež džeř wote dnja ſ nowa druſh jecři ſ nim pſchitřdžechu. Tał bē wjele dnjow, haj wjele njeđželow poſpochi; pſchezo buchu nomi jecři pſchitřjedženi. Šdňž bē jich někařka licžba hromadže, buchu woni dale hnacž, hđžež ſařo hoſpody w nječřiſtych hrōdžach a lědom něſchto ſ řeřiwjenju řwojeho čžeka doſtachu. Kotřh wot nich něſchto mējeſche, temu bu wſate, haj tež řama jich draſta, a tał buchu woni wjeř wote wřh wjedženi hłōdni a naſh. Wjele wot nich padže ſawutlentch na pučžu a wſa hubjenty kōnz, a kōžde ranje ležachu morwi mjeſ řiwymi w tch ſkocžazhch hoſpoadch. Mały ſbht wot nich pſchitřdže do Šſibirifkeje. —

Šſibirifka je wulki kraj w połkōnznej Aſiſkej, a je ruřowſkeho řhžorowh, wo ſchtwōrcžinu wjeřhči hacž zřła europiřka ſemja; ma pał pſches mēru mało wobhđlerjow, niž wjazh hacž lědy dwe milliony, mjeſ tym ſo ma Europiřka, kiž je wo ſchtwōrcžinu mjeřſcha hacž Šſibirifka, jich pſches 248 millionow. To pał ſ teho pſchitřdže, dokelž je Šſibirifka jara řhny a njeplōdny kraj, hđžež řo řane role njeđžekaja, hđžež řane řnē njeřbu. Tamneho kraja wobhđlerjo řiwja řo wot dživiny a řubow. Tutōn kraj je prawa hela ſa kōždeho wukrajneho čłowjeřa, wořebje ſa řerbſkeho bura, kiž rad na polu wora a řhje, w brōžni młócži, a domach řwojeho ſkota hlada.

Wř mōžecže řebi tehodla lohko myřlicž, kał čžeřto naſchemu Michałej w tamnym kraju bē. Wón tam nje mējeſche řaneho pſchecžela, ſ kotřmž by mohł porēcžecž a jemu řwoju nuſu wu- ſtořicž; tam njebē řana kořčma, w kotrež by mohł řwōj čař pſchecžinicž, tam njebē ničtō, kiž by role džeřkał a komuž wón mohł pomozny byčž. Tam bē wón won wuſtořčeny wot Boha a čłowjeřow mjeſ dživju řwěrinu, ſ kotrež řo wón bēdžeſche a

kotřuž kojeſche, ſo by řo načēđ a ſ kožemi tejeřameje řo wōdže- wał; tam wón byđleſche a řhjeſche řebi kořenje ſe ſemje, ſo by je řwał; tam wón pytaſche ſa wſchelakej ſelinu, ſo by ſ njei řwōj hłōd ſpokojil. Tam bē wón tōn wot wſchitřich řchelčřijanow wo- puſchčženy, wot jich řelnimoſčže wuſamnjeny wbohi čłowjeř; njebē řana čłowřka ruřa jemu ſ pomozh wupſchestrjena, ale čřim řterje bē jich wjele ſ jehō njeřbožu poſbēnjenyh: pſchetož wokoło tam- nego kraja ſteja wojerřke ſtraže, kiž řanemu jatemu won njeđadža. W tutym wulkim jaſtwje něř tōn Michał bēſche, kiž bē Boha hanił, kiž bē řwoje hřeřchne pořty ſ njemu poſbēnył a řo ſe ſekharnym jařkom wopali ſ njemu pſchitřahał, kiž bē řo Bohu wotřielł a jehō řampafchnje ſacžitřnył.

Me Bōh tōn řnjeſ, kiž řwoju hnadu wſchitřim podawa, a wſchitřim ſ temu ſbožu dopomhacž čže, ſo bychu jehō njeumrječ- njenu luboſčž řhonili a pořnawali, ma wſchelake pučže, na kotřhčž ſabkudženyh, hřeřchnyh čłowjeřow pyta a jich ſ řebi wabi a čehnje, ſo njebychu wēcžnje řhubjeni byli. Šdňž řo čłowjeř wot Bōžich dobrotow čahnyčž a wabicž njeđa, ſo by pobořny był a pſchi nim woſtał; dha pořčzele Bōh rad jemu řchřiž, nuſu, hubjen- ſtmo, ſo bychu tajřh wučerjo jehō powučřili a řhořtali, tał ſo by řo wón dohladał na řwoje njeřbože, řo wobrocžil wot řwojeho hřeřchneho pučža, Boha pytał a pſchi nim woſtał. — Michał bē to ſabkudžene džečžo, kotrehož řo Bōže dobroty njeřimachu, kiž ſ mozu wot řwojeje młodoſčže řem do njeřboža čžerjeſche; wón bē tōn řhubjenty řyn, kiž nochřhſche wo řwojim Wōtzu a wo jehō domje ničo wjedžicž, hacžrunje bē wulke dobroty wot njeho do- ſtał. Šchtož pał Bōža dobrota nad nim njeđokōnja, to dořonja něř Bōži prut. Derje pał temu čłowjeřej, kiž řo pſches Bōže dobroty wabicž da a jehō pruta nječřaka! —

S e d m y ſ t a w.

Tak wěrnje hač ja řiwy ſym, praji tōn řnjez; ja nimam ſpodobanje na ſmjerči teho bjez- bōžneho, ale zo by ſo bjezbožny wobročit wot ſwojeho puča, a by řiwy był.

Ezechiel 33, 11.

Mařmu w lěčže 1812 bē ſ wōjnu w Ruřowſkej kōnz. Napoleon bē řbity a čžekafche ſ hubjnym řbhtkom řwojeho wōjſka ſ Ruřowſkeje. Řědom pjecž džeřacž třřaz wojakow pſchitřdže ſ nim ſ Ruřowſkeje. Ruřojo řami pał njebēchu Napoleona a jehō mōžne wōjſto řbili, ale Bōh bē jo ſe řymu a řnēhom řbit. Na druge lěto w nalěčžu ſpalichu Ruřojo dwe řeři třřaz řmjerſnjenyh čžekow. Řał wjele jich pał wjelki w řymje rořtořhali a řežrali bēchu, nje wē ničtō, tež niž, kał wjele je řo jich w ruřowſkich řekach a řeřorach ſatepiło. Ničtō njebē wot zřkeho řranzowſkeho wōjſka w Ruřowſkej řbhtny, řhiba čři jecři tam a w Šſibirifkej, mjeſ kotřmž bē tež Michał, kotrehož Bōži prut ſ jehō ſbožu wōtrje řchwikaſche.

Michał bē čhřł řwoje řwědomnje do Ruřowſkeje donjeſčž a tam woſtajicž, ale to řo jemu poradžiko njebē; wón jo nje mōže- ſche na řane waſchne wotbucž. Wſchudže, hđžež wón bē, bē tež jehō řwědomnje; to jehō pſchewōdžeſche do najpotajniſkeho a naj- daliſkeho řuta ſemje, tał ſo jemu nje mōžeſche čžeknyčž. Šſamo w nožh čwilo waſche jehō dopomnjenje řaňdženeho řiwjenja: wón widžeſche wo řnje řwojeho nana mřecž; wón bēžeſche ſ wohnjei, jał řo jehō dom paleſche, a pytaſche řwoju macž; wón widžeſche řwoju Mařju w kaſchčžu ležo; haj najhřōřbnifche bē, ſo řo wón pſchezo ſařo wo řnje njeprawje pſchitřahaſche. Tał dořho hacž bē pola wojakow a w Ruřowſkej mjeſ jathmi, dha řo tał někał ſ jehō řwědomnjom čřinjefche, ſo jehō na řhwilu wopuſchčži, hđňž mējeſche mjeſ towařchemi rořpřoſchjenje; ale hđňž bē po tym do Šſibirifkeje pſchitřchoł a řamlutli w tej puſčřinje woſtajeny, dha wono jehō ſ njeumrječnjenej nawalnoſčžu nadpadowaſche a čwilo-

wasche, haj jeho słóscz rosczefche psched jeho woczomaj. Tak pschindze wón tam ł prawemu pónaczu swojich hréchow. Dotcho bė trako, prjedy hacz wón swoje hrėchi sjawnje widzefche a žiwje pónamafche. Wón bėfche drje pschezo chyzł swoje czeżke śwėdomnje wotbucz, niz pał sam sibi wufnacž, so je wulki hrėschnik, a so śwėdomnje jeho tych czeżkich hrėchow dla pali. Tak bėrny pał, jako bė wón sibi wufnał, so je pschemėrnje wulki hrėschnik, pschesta drje śwėdomnje jeho kuřacz, ale na mėsto sľeho śwėdomnja nadpadže jeho bojoscz psched řudom, kotraž jeho niz mjenje cżwilo- wasche. Wón wjedziŋche nėtk, na cżimž je, wón póna, so je hubjenny, hrėschny, schtrafy-hėdny cżlowjek, a tajke pónacze bė sa njeho jara wužitne. Ach, tak žarowafche wón swojich hrėchow dla, tak želefche wón, so bė řo ł nim sawjefcz dał, tak rad chyzsŋche wón, so bychu řo wone nihdy njestake. Tak řhrobky řaž wón prjedy był bė, tak bojasny bė wón nėtk. Wón njefwaži řo ł Bohu pschicž, kotrehož bė wón rořhnėwał; hacžrunje wón Božu hnadu řadafche, dha wřhał řo bojesŋche, tuřamu pytač. —

Wėrno je, so je Bože řłowo řaž řłoto, řiž njefahinje. Cżiste řłowo Bože džėczazej wutrobje prajene, njefanđze. Njefch tež budže wono pořdžiřcho w tajkej wutrobje wot řwėtnych wjeřelow woblehjnene, a je řwėtnym ropotom pschifryte, dha wřhał tola wostanje. Pschetož wono je Boža mőz a njemőze řhubjene bycz. Řehodla ty řwėrna wuczeřka wutroba, njefstaraj řo, řajke řłody twoja wucžba a hdy je pschinjefcz budže; porucz to Bohu, cżiř ty řwėru, řchtož řo tebi řaleži; pomjedaj twojim džėczom bėřřku wucžbu a řładz jim Bože řłowo do wutrobny! Wėh budže jemu pał roscž a řrawicž dacž, so řłody we řwojim cżařu pschinjeře; pořdže abo řaře, abo hacž je ty wohladafch abo niz, to njefch njeje twoja staroscž. řako Michal řiřchjeře we Wunofchezach byđlesŋche, njebė tam niřtė, řiž by řebi wot njeho nėřchto duřŋne nadžal, ale řőždy wėřchjeřefche a popřcha jemu řke řa jeho řłutki, a jako wón ł Ruřowřteje dom njefschindze, prajachu woni: řón je tam řwoju mřdu dořtał, a je řo jemu na tym prawje řtał. — Ale Bože myřle njefřu cżłowřke myřle, a jeho pucze njefřu pucze cżłowřkich džėczł: wón chyzsŋche tuto řhubjene džėczł řařo pschuwjefcz.

Michal bė jara hubjenny cżłowjek, potrebařŋche pomozny a njewjedziřŋche, hdy ju pytač; pola cżłowjekow ju dořtač njemőzeřŋche a Boha řo bojesŋche. Wón řpominafche na řwoje řanđžene řėta, ale tu njebė niřčo, řchtož by jeho řwjeřelicž mohł; wón myřlesŋche na nanowny dom, ale njenamafa w nim řaneho mėra; wón řłupi do řwojich džėczaznych řėtow, wopomni je, a namafa, so řu wone najřjeřřŋche řėta řa njeho byłe, wone řo jemu lubjachu, a wón bė nėtk w duchu ł druhimi džėczłimi w řchuli a pola wuczeřja, wón pytařŋche a hladařŋche řa tym, řchto je řo wucžłto, najwjařny pał řłėđžefŋche wón řa wucžbami a powjefczemi, řiž wo hrėřchnikach řėczŋa, a w tym pytanju namafa wón wofchewjenje. Wón wopomni, so je wón ł tym řhubjenny řynom jenaki, wón řłyřŋefche, řak řón řhubjenny prajefŋche: ja chzu řo wrėczicž a chzu dom ł řwojemu nanej řicž. Pschł tych řłowach bė jemu řak řel wofko wutrobny, so wón horze řłyřny řłakafŋche, a pschł řebi džefŋche: „Ach, hdy bych ja tež řak prajicž mohł, hdy bych ja tež prajicž řmėł: mőj Wėtcze, ja chzu řařo ł tebi řo wrėczicž.“ řak myřlesŋche wón ł hėřłimi řłyřami na řwojeho Boha a řdyřowafŋche ł njemu we řwojej wutrobje. ł hlaj, Wėh jemu tu wulku hnadu wopokafa, so wón potrořchtowanny wot řwojich řelnowych řłyřow řtaře, wėřtu wjeřeloscž we řwojej wutrobje cżujefŋche, a dowėrjenje ł Bohu řapřŋija, so řo ł njemu wofacz řmė. řo tež nėtk wón wřchėdnje cżinjefŋche, a řpóna, so řajke wofanje ł Bohu podarmo njeje: wón pokuczeřŋche řo a rořka řo řwojich hrėchow dla, řak řo řőždy džėř wjeřelřŋchi a trořŋtniřŋchi bėřŋche, pschetož po řiwym pónaczu řwojich řłoscžow a po wutrobnyym rořkaczu tychřamnych

bė ře řpomnjenjom na nabořne wucžby, kotrež bė we řwojej małofcži wot řwojeho řwėrneho wuczeřja dořtał, po tym a ł tym, praju, bė tež řruta wėra a řa mřka nadžiřa do jeho wutrobny pschifřŋka, so je tež řa njeho pschėř wumőženje Bořeho řřyna hnada pola Boha a so řo tež jemu mőz a řłyřoscž dořtač budže, jako nowe řtworjenje w nowym řiwjenju psched Bohom řhodžicž. řuta wėřtořcz woziwjefŋche nėtk najřŋeho řrudneho Michala. — ł řak řanđžechu jemu te pořłėdnje njedžele a mėřařny, řiž wón w řřibiriřkej woftač mėjeřŋche, wjeřele dořczł, haj řřibiriřka řdafŋche řo jemu nėtk wjele řjeniřŋa; dořelž bė wón řudy řwojeho Boha řařo namafał, kotrehož bė we wėřnyym řraju řhubł.

(Pschichodnje dale.)

Wjedžela.

Ty wotpocžinko w puřtych řonach,
Wot palmow mėra wobdath,
Ty czerřtwe řőřło w řuchich řtronach,
Dny řwojatocžny, budž witanny!

So řwjeczu ł tobu Bože mjeno,
řo mojej łacžnej duřŋi daj;
Njefch řbėžniřej ja řłuzu jeno
ł jemu ředžu ł nořomaj.

Dženř staroscž, horjo njefamoře
Mi duřŋu řimacz ł tyřŋnotu;
So prawje řłyřŋu řłowo Bože,
řřej modło řwjeczu wutrobu.

řřlyřŋ, duřŋa, řiřom řłincza řwonny
řak jařnje ł wėře řyřtwiřŋej;
Duž nėtk řo nastaj na te řtronny,
Řiž wjedu ł řyřłwi, ł wofłarjeř!

F.

Wřhelake ł bliřka a ł daloka.

* řłowa wőjnřka pořczonka je wunjeřka 10 milliardow 590 millionow řriwnow. řo je wunofchł, kotryž řjane řwėdcze- nje wotpokoři wo dowėrjenju najřŋeho łuda ł řwojemu wőřřku a wőjwodřłwu a so je hotowny, wřŋitke wopory pschinjefcz řa řwėj wėřny řraj, so by řo řakofřna wőjna ł dořyčėřřtemu řőnzej pschewjedł. řo daj Wėh!

* řhėžorřtwowny a řakřł řejm řtaj nėtko řřromadženaj. řhėžorřtwowny řejm je řo ł wjeřŋŋeho džėła pschėřŋene wuprajł je řařadami wřřŋnosczė, řaž tež ł nawjedowanjom najřŋeho wőřřka a wřŋitłimi naprawami na bitwiřŋczu, řak đerje na řraju, řaž tež na morju. řakřł řejm je řo wo naprawjenju řejřiwjenja we wėjnjė wuprajł a řebi wot wřřŋnosczė řadał, so by w řarlinje řwoje řadanjŋa wuprajłka, hdyř řu řo njedostatłi w řutyř naprawjenjach řejřiwjenja pokafałe.

* řral Otto řaherřki, kotryž je wot řwojeho duchowneho řahorjenja na řrodže řřřřtenwied pola řłnichowa řiwny, je na czeřke řrwawjenje řokđla řřhorł. řeho řhoroscž je řak czeřka, so đyřbi řo řőždy wofomł ł jeho řmjerczu řicžicž. řral bėřŋche w hapřejłi 70 řėt řary. řřmjercž budže jemu wumőženje, kotryž je řak dořke řėđžėřatłi w cżėmnořczłi ducha řrudne řiwjenje wjedł. — řral Otto řaherřki je řřjedu 11. oktobra wjecžor wumřjek.

Zamolwity redaktor: J. Gólč.

Čiřčėř a nakładnik: M. Smoleř.